

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

Á debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Ki lesz a püspök?

Szatmármegyéből nyert értesüléseink szerint a szatmári egyházmegye 65 szavazata, egy-két szavazat kivételével Kiss Áronra adatik.

A beregi egyházmegyében a szavazás folyamatban van. Ez egyházmegyének 63 egyháza közül idáig leszavazott 46 egyház. Ezen 46 szavazat közül 41 szavazat Kiss Áronra adatott. A még nem szavazott 17 egyház szavazatainak többsége is a Kiss Ároné leend.

Igy a felső-szabolcsi és máramaros-ugocsa egyházmegyéknek tegnapi lapunkban közlött szavazataival együtt, csak a 4 egyházmegyében Kiss Áronnak már idáig 201 szavazata van. Megjegyezzük, hogy az egyházkerületben levő összes szavazatok általános többsége: 290. Idáig a szavazatok eredményét 9 egyházmegyéből nem ismerjük, mely egyházmegyékben több vagy kevesebb szavazata Kiss Áronnak mindenikben lesz.

Tudósítónk kérdezi tőlünk: »hát a debreczeni ev. ref. egyház szavazata hol késik?« — E kérdésre illetékes helyen feleletet kértünk s azon választ nyertük, hogy a szavazásra felhívó esperesi körlevél a debreczeni egyházhhoz még meg nem érkezett. Ez is taktika! No de megnyugtathatjuk a kérdezősködőt, hogy értesülésünk szerint a debreczeni egyház presbytériuma is befogja

a d n i h a t s z a v a z a t á t,*) mihelyt a körlevél, mely tudomásunk szerint M. Pércsen már volt, megjárva Józsat és a többi egyházakat, legutoljára Debreczenbe is el fog érkezni majd.

*

A nagy-károlyi egyházmegye egyik legnagyobb és legvirágzóbb egyháza, a mátyásfalvai ev. ref. egyház, mint lapunknak írják, egyhangulag Kiss Áronra adta szavazatát, mely szavazat irányadó lesz a nagy-károlyi egyházmegyében.

A csillagok is lehullanak!...

Debreczen, decz. 3.

(y.) Mit rejt méhében a bizonytalan jövő: ember nem tudja megmondani.

Sejtelmek gyakorta csálnak.

Csinálunk magunknak légvárakat — arany-hegyeket s a rideg való hányszor csak hitvány romokat állít elénk, álomképeink helyett, melyeket a merész képzelet vett magasra törő szárnyaira!...

A hatalom emberei mily dölyfösen, elégedetten ringatják magokat a dicsőséggyönyörrel, kéjjel s örök élvekkkel kecsegtető kebelén.

S hány eset van, mely a hiu reményeknek szárnyait szegi a midőn legvilágosabb színeket hazudott az ábrándos képzelet.

*) Még pedig — kétségtelenül — Kiss Áronra! Szerk.

Minden kis porszemnek meg van a természetben a maga hivatása, — minden csekélynek látszó körülmény óriási akadályokká nőheti ki magát, melyek semmivé tehetik a legfőbb vágyakat.

Főleg a politikában szükséges minden — sokszor kisszerűnek látszó körülmény mérlegelése — mert azt is emberek — gyarló téveteg emberek intézik. Oly finom szerkezetű gépezet a politika, melyben a legkisebb szög ütközőre talál.

Sokszor kis események — kis emberek által előidézve súlyos eredményeket hoznak létre...

És jól van ez így!...

Különben a hatalom fékezhetlen szilajsága, az önkény, a zsarnokság tajtékzó dühe még örök uralomra tarthatnának igényt, a jog- a szabadság felett.

Sokszor a legmagasabb polcra szédül alá a kevély dölyf embere, ki a fellegek közt lebegve látta épülő felben dicsősége templomát, a hol az önzés oltára kristály-fényben látszott uszni szemei előtt!

Mi gyarló emberek nem vagyunk képesek véges elménkel felfogni a gondviselés működésének rugóit.

Hanem van mégis valami végzet-szerű kikerülhetlen következetesség, mire a jelenből a jövőre építhetünk.

Van valami lélek-sejtelem, valami természetes érzékszerezés, mely bennünket olykor a jövő titkainak szentélyébe vezet!...

Az események folytonos láncolata; a történelem örök logikája adja

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

A turfa-ingovány.

— Rajz az állatvilágból. —

Írta: **Kieland L. Sándor.**

A pusztaság felett magasan repült egy öreg, értelmes, holló.

Nyugat felé a még sok mértöldnyi távolságban zajló tenger partjaihoz igyekezett, hogy ott egy disznó-fület kiásson, melyet még a régi jó időkben kapart el amoda. Most már késő ószre járt az idő és az élelem nagyon fogytán volt.

— Ha egy hollót láttál — mondja Brehm atyus — úgy csak tekints körül, hogy a másikat is felfedezhessed.

De ez alkalommal hosszasan és éliesen lehetett abba az irányba tekinteni, a honnan az öreg értelmes holló repülve jött — ő volt és maradt egyedül. És látszólag a nélkül, hogy bármivel is valamit törődne, erős, szénfekete szárnyaival némán repesett a sűrű levegőben ide s tova, de azért mindig nyugat felé kormányozott. A jó öreg azonban, a mint ily lassan és tétovázólag repesett ide s tova, éles

szemeivel figyelemmel kísérte az alant elterülő vidéket és az öreg madár bosszankodott.

Ott lent évről-évre számosabbak és nagyobbak lettek a zöldes sárga foltok, darabotdarabra hasítottak ki a pusztaságból; azután veres cseréppel fedett kicsiny házak állottak elő, melyeknek alacsony kéménye az égő tőzegtől füstölög — mindenütt emberek és emberi munka...

Ő emlékezett még ifju korára, — jóllehet már azóta néhány tél mulhatott el — hogy itt egy szemfüles holló egész családjával együtt kényelmes lakóhelyet találhatott. Hosszu, vég nélküli pusztaföldek, süldő nyulacsákák és kicsiny madárkák tömegesen, lent a part szélén vadludak nagy szép tojásokkal, — elég oly sok és különféle izletességek, mint a mennyit csak egy holló kívánhatott.

De most itt ház-házon állott, aransárga vetéstablák és zöldelő legelő helyek. És az élelem oly kevés volt, hogy egy öreg, tisztességre méltó hollónak mértöldekre kellett repülnie egy nyomoruságos disznó-fület.

Az emberek? — Igen az emberek — az öreg madár jól ismerte azokat.

Az emberek között növekedett fel és még

hozzá ezen faj néhány legfinomabbjai között. A nagy urasági udvarban egy város közelében élte át gyermekkorát s ifju éveit.

Azonban most, ha történetesen ezen birtok felett repült el, felszállt igen magasan a levegőbe, nehogy valaki ismét elismerje. Mivel ő, ha lent a kertben egy asszony személyt látott, úgy azt hitte, hogy az az ő bepuderezett haju és francia szalagbokros kisasszonya lenne: s pedig az a valóságban már a kisasszony fehér hajfürtös, özvegyi főkötös lánya volt.

Hogy valjon ama finom embereknél jól volt-e sorja? kérdezhetik — no ugy, ugy — a hogy vesszük. Abrak a tulságig, hanem igen sokat kellett tanulni: de meg még is csak fogva volt. Az első évek alatt elvagdalt szárnyakkal és később, mint az öreg ur, a kisasszony apja szokta mondogatni »parole d'honneur«-re, szabadon. És ezen becsületszót törte ő meg. Egy boldog gyönyörteljes tavaszi nap reggelén történt az, — a mikor egy fiatal csillogó fekete holló — nöcske repült le a kert felett...

Majd idő múlva — ebbe szintén belelt pár év — ismét visszatért az urasági udvarba

kezünkbe az ariadnei fonalat, mely a jövő határához vezet.

Láttunk már összeomlani hatalmas, büszke trónokat, melyeknek birtokosai az elsüllyedés percei előtt is biztosan érezték magukat a hatalom polczán...

Fáj lelkünknek, hogy az üdv- a szép, a dicső- a boldogság forrása nem áll örökké rendelkezésünkre!

De vigaszt nyújt a folytonos tapasztalás, hogy a rossz a gonosz, az erkölcstelenség a hitehagyottság sem követelhet magának örök életet.

Az örök mozgás — folytonos átalakulás kiegyenlíti a jó és rossz között fennálló harcokat...

Az intézményeken fennálló jegyek, a külsőségek jelvényei, gyakran a belső állapotnak is kinyomataiul tekinthetők!

Ugy az erkölcsi, mint a politikai világban forrnak az eszmék — változnak az ideálok s felismerjük a külsőségekről is az idő folyton hőmpölygő hullámainak csapkodását s a megtorlódozó habok végső gyűrűzetit az átváltozás jelenségei gyanánt állanak szemünk előtt. Mert igaz az, mit jó Magyar i-Kósa e nagy filozófus 86-ban megírt:

Idő! te vas-fogu szótalan vén legény —
A kit urának vall a gazdag és szegény —
A kinek, ki tudja, tán soh'se lesz véged...
Bámulatos a te ezermasterséged!

Mesterünk »az idő« mindnyájunknak — s a történelem — az idők fényképe, — jó tanítója a gyarló embernek.

Sorstól, vihartól üldözött Hazánk legközelebbi történetén is — mely a rideg materialismus alapkövére van fektetve, — naponta látunk sötét pontokat, foltokat; melyek részint az élő, önző alakok árnyai, részint az alakváltozás határ jelzőiül tekinthetők.

A csillagok, melyek bolygó természetüknél fogva álfénynyel kérkednek, darab időre háttérbe szorítják, elfedik előttünk a sötét foltokat.

De ezek végre is meg nem tagadhatván eredeti természetüket, kimutatják rideg testöket s úgy állítják eléink borzadályt okozó sötét alakjaikat.

Ilyenkor úgy tetszik nekünk, mintha

a sötétség venne hatalmat a csillagok fény sugarai felett.

Pedig a csillagok álfényének hitványasága a valódi ok, mely a sötétség foltjait a fény sugarak ellenében hatalomra emelte.

Scsoda-e, ha sokszor még a sötétséget is üdvözljük azért, hogy az álfény sugarait eltakarta szemünk elől?!

A változás méhében ott áll a remény, rózsá füzérekkel ékítve s szebb jövődöt ígér az alakoskodás, az önzés nyomorult eszközeinek romjain!...

Nem vagyunk annyira a szabadság bálványozói, hogy ahoz az anarkhiát, a fejtelenséget is arany-hidnak tartanók:

De nem vagyunk annyira elfogultak, hogy ne kívánnók a hazánk egére feltoladott álcillagok lezuhanását, habár kissé az átmenet bizonytalanságának árnya vonulna is szemünk elé!

Van reményünk, hogy a nemzet ekkor is feltalálná a szebb jövődönek erősebb csiréit, melyekből az állami jólét, az állami önállóság fája egykor büszkén emelkedik fel magas és az új ezredév viharaival bizton daczó törzsszé!...

Várjuk annál fogva a politikai láthatáron az álfényű csillagok hullását, mely után a haza jobb létének, a nemzet igazi haladásának virágai fejlődnek majd szépen, biztosan. A haladás zászlóvivői fölött sötét fellegeket gyűjtött össze a »mindent megnyertünk« féle hazafiatlan hatalmi tábor. De a fellegekben gyilkoló villám is cikázik, majd áldásos eső hull alá belőlök hazánk szent földjére.

A villám fénye már felragyogott, gyújtó szikrái tüzet fogtak, a nemzet ébredszik s bizton hisszük, munkához fog s a nemzeti haladás fényes zászlói alatt diadalmas csatát vív velök: az elalkuvás hajlongó lovagjaival. A szellem fénye beragyogja a láthatárt, megindul az áldáshozó eső s a jó anyaföld szomju keble megtermékenyül.

Hova lesznek akkor a lehullt csillagok, fényök kihál s még az emlékezet sem viraszt felettök.

Fel a zászlóval magasán! Csillaghullás léssen nagy Magyarországon!...

A delegációkból. A magyar delegáció keddi nyilvános ülésén a hadügyi költségvetést tárgyalták. Az ellenzéki delegátusok mindannyian Beöthy Ákos határozati javaslatát pártolták, mely a költségvetést általánosan elfogadja, de még a részletes tárgyalás előtt visszautasítja a költségvetést a hadügyi, illetve négyes albizottsághoz, hogy néhány felesleges tételt töröljön. Beöthy azzal argumentált, hogy a hadügyi kormány a militarizmus politikáját és a budget diktaturát honosítja meg. E tételét fényesen bizonyította. Bolgár Ferencnek az az ószinte kijelentése, hogy a delegátusok nem tudják, mit szavaznak meg, a kormányparti delegátusokat igen érzékenyen érintette. Hasonló értelemben nyilatkozott Sztáray gróf. Apponyi arra akarta rávenni a hadügyminisztert, hogy a hadsereg szervezeti koncepcióját módosítsa a monarchia pénzügyi erejéhez. Mindenélfőlt szükséges tudni, hogy mivelé törekszik a hadügyi kormány. A többség részéről, mely leszavazta Beöthy javaslatát, felszólt Rakovszky, Hollán, Hieronymi, Pulszky Ágost, Münnich. Hollán a hadügyminiszter programmiányát azzal védelmezte, hogy a hadügyminiszternek másokhoz, a többi állam készülődéséhez kell alkalmazkodnia.

A függetlenségi és 48-as párt tagjaihoz!

(A függetlenségi és 48-as párt manifestuma.)

Tisztelt polgártársak!

Az országgyűlés utolsó ülészakát éli; a jövő évben új képviselőválasztások lesznek. Nem lehetvén pedig tudni, mely időre fognak azok elrendeltetni, szükséges, hogy pártunk minél előbb szervezkedjék, nehogy e mérközés napja készületlenül találjon minket. Szükséges annyival inkább, mivel a küzdelem — előre látjuk — kemény lesz. A kormány ugyanis mindent el fog követni, hogy magának a többséget s vele a hatalmat továbbra is biztosítsa. S kell-e magyaráznunk, hogy ez ellen teljes erővel sikra kell szállnunk?

Avagy nem tudjuk-e, hogy a kormány és pártja az 1867-iki kiegyezést, mely hazánkat az önállóság legfontosabb kellékeitől megfosztotta, nemcsak változatlanul fentartani kívánja, hanem azt már eddig is több tekintetben Ausztria javára kiszélesítette? S elfelejtettük volna, hogy Boszniát s Hercegovinát, tehát két elenességes érzelmű tartományt Törökországtól, a mi természetes szövetségünkötől nagy vér-

De a játszadozó idegen gyerkőczök kövekkel dobálták meg. És az öreg ur, meg a fiatal kisasszony nem voltak otthon.

— Bizonyára a városban vannak — gondolta a holló es idő múlva ismét visszavért. De ekkor sem fogadták barátságosabban.

Ekkor az öreg tisztes madár — aki ez időközben valósággal megöregedett — sértve érezte magát és most magasan tova repült a ház felett. Most már végkép szakítani akart az emberekkel, most már nem bánta, ha az öreg ur meg a fiatal kisasszony bármint epedtek is utána — és hogy azok azt csakugyan megcseltek — arról erősen meg volt győződve.

Mindent mit tanult, elfeledett. El a nehéz francia szavakat, melyeket belől a szalonban a fiatal urnőtől sajátított el. El a hasonlíthatatlanul könnyebb, szitkozódó szavakat, melyeket kívül a cselédzsobában a saját öklére tanult el.

Csak két emberi kifejezés maradt meg emlékező tehetségében, bizonyágaként elkallódott tanultságának. Ha néha jó hangulatban volt, gyakran elkiáltotta a magas légkörben: »B o n j o u r — M a d a m e !«. De ha felmérgesedett azt rikoltotta: »V i g y e n e l a z ő r d ő g !«.

Virgonczan és biztosan surrant keresztül a nehéz, ködös levegőn. A távolban már felvillant a parti sziklákat ostromló hullámok fehér koszoruja.

Azonban hirtelen egy nagy fekete folt tűnt szemébe, mely odalent terjeszkedett el, mely egy ingovány volt.

A paraszt majorságok körben a magaslatokon feküdtek; de az alacsony síkságon — a mely bizonyára volt mértföldnyi terjedelmű — semmiféle emberi nyom sem volt látható, csak pár tőzeg csomó a szélen, fekete domhocsák és azok között csillámló víztócsák.

— B o n j o u r M a d a m e ! sikoltott az öreg holló és széles köröket metszve, kezdett az ingovány körül keringeni, mely oly kedélyesen, oly hivogatólag nézett ki, hogy ő lassan, elővigyázattal leereszkedett s az ingovány közepén leszállott egy kimagasló fatuskóra.

Itt még körülbelől minden úgy volt, mint a régi napokban, magány és csend.

Itt és ott, a hol a talaj még száraz volt, nőtt elvéve szittyó és egy kevés rövid hanga. Egyebütt csak finom, fekete, málladozó föld nedvességgel és feneketlen vizgödrökkel telt. Szürke, otromba tuskók emelkednek elő össze-

zavarodva és egymásba összefonódva, mint valami bütykös háló.

Az öreg holló igen jól értette, mit jelent ez. Valamikor fák állottak itt, az azonban még az ő születési ideje előtt volt.

Az erdő tova, a galyak, a lomb — mind eltűntek. Még csak a gyökeret voltak így; melyek azonban a fekete rostok és süppedékes földből álló puha tömegben egymással összenőttek.

De többet nem is lehetett rajta változtatni; így kellett ennek maradni, maguk az emberek sem férhettek hozzá.

Az öreg madár fölegyenesítette magát. A tanyák oly messze feküdtek; a határtalan ingovány közepében oly titokteljesen biztos volt. Az öreg it mégis békében kellett hagyniok. Fénylő fekete tollait megcsattogtatta és többször vidáman kiáltotta: »B o n j o u r M a d a m e ! B o n j o u r M a d a m e !«.

Ugy de most a közel fekvő udvarból több férfi jött alá, lóval és talyigával; két kis gyerkőcz szaladt hátul. A kicsiny zombékok között elnyuló csavargós uton tartottak, de épen egyenes ki az ingoványra.

— N o m a j d m e g á l l a n a k — gondolta a holló.

Azonban azok mindig közelebb jöttek,

még nagyobb pénzáldozattal elfoglalt, amelyeknek megszállása azóta is évenként több millió költségbe kerül. S tudjuk, sőt érezzük, hogy az állami adósságokat óriási mértékben szaporította s az adókat folytonosan és csaknem az elviselhetetlenségig emelte. S nem feleltük azt sem el, hogy a polgárok választási jogát megcsonkította, a fekete-sárga zászlót a honvédségbe becsempészte, a véderőről szóló új törvényjavaslatba oly szakaszt akart beiktatni, mely az országgyűlésnek a hadsereg létszámának időnkénti megállapítási jogát meghiusította volna, egy másikat pedig, mely az egyévi önkéntesekre a német nyelv tudását kötelezővé tevén, ha a vizsgán megbuknak, őket két évi szolgálatra kárkoztatja, csakugyan ki is erőszakolt. Továbbá Kossuth Lajosnak, kinek a nemzet annyi hálával tartozik, honpolgári jogait elismerni nem akarta s ujabban a megyei tisztviselők választásának megszüntetésével, azok kinevezését magához ragadni kívánta. Mely tervét, miután azt a múlt nyáron mi meghiusítottuk, a jövő országgyűlésen, még pedig alkalmasint a városok és községek választási jogának is megszorításával végrehajtani szándékozik.

Mind ez, mindezen cselekedetek és szándékok pedig a mi elveinkkel és törekvéseinkkel homlokegyenest ellenkeznek. Mi ugyanis, mi alatt főtörekvésünket az 1867-diki kiegyezésnek alkotmányos uton való eltörlésével Magyarország törvényes függetlenségének visszaszerzésére fordítjuk, addig is, míg ezen cél elérhetjük, az ország meglévő jogait megőrizni s biztosítani, régi kipróbált intézményeit, a tisztviselők választásával együtt az önkormányzatot javítani igenis, de megszüntetni nem akarjuk. S akarjuk és követeljük a polgárok jogainak, nevezetesen a választói képességnek is nemcsak fentartását, hanem kiterjesztését s az önkény elleni biztosítását; akarjuk a terheknek lehető csökkentésével a nemzet szellemi és anyagi jólétének fokozását, miként azt az 1884-ben egyhangulag megállapított s alább olvasható program bővebben kifejti.

Tisztelt polgártársak!

E hazafias elvek és törekvéseknek köszöntük, hogy a jelen országgyűlésen a függet-

lenségi és 48-as párt közel kilenczven főre szaporodott. Azonban — fájdalom — tavaly tagtársaink közül tizennyolczan elváltak tőlünk, oly kivánságokat nyilvánítván, a melyeknek teljesítését meggyőződésünk és a párt érdeke nem engedte.

Mellőzve ugyanis azt, hogy határozatilag kimondatni kérték, miszerint a párt a personal-unio alapján áll, holott ugyanaz, csak más — a törvényvel megegyező szavakkal programunkban ugyis világosan benfoglaltatik, annak a kijelentését kívánták, hogy programunkat csak fokozatosan óhajtjuk valósítani és a delegációkban is részt venni hajlandók vagyunk. Mi, ámbár örömmel üdvözlünk és támogatunk minden intézkedést, melyet akár a kormány, akár más párt az ország jogainak fejlesztése érdekében kezdeményez, magunk csak azon feltétel alatt vagyunk hajlandók az ország igazgatását átalvanni, ha annak programunkban körvonalozott függetlenségét, — a végrehajtásra okvetlenül szükséges időt természetesen tekintetbe véve — egyszerűre létesíthetjük, nehogy a halogatás, illetőleg a fokozatos életbeléptetés miatt, ha Bécsben a hangulat megváltozni találna, hosszás küzdelmünk gyümölcse elveszzen, a lábra kapott reakció — miként 1848-ban — visszavévén, a mibe a nemzet kivánságára előbb beleegezett volt.

A mi pedig a delegációkat illeti, melyek az Ausztriával közös ügyek tárgyalására vannak rendelve s e szerint Magyarország önállóságának tényleges tagadását jelentik, azoknak tanácskozásaiban, valamint eddig eddig soha, ugyezentul sem akarunk résztvenni, nehogy az azokban való megjelenés által a közösügyes állapot fentartásához bármi mértékben járulni látszassunk, az azoktól való tartózkodásnak sokkal nagyobb jelentőséget és fontosságot tulajdonítván, semhogy azt az ott gyakorolható, egyébiránt csaknem meddő s a képviselőházban is gyakorolható ellenőrzésnek alárendelhetnők.

Ez okoknál fogva nem hajolhattunk említett társaink kivánságára, minek következtében ők kijelentvén, hogy a pártból nem, hanem csak a körből lépnek ki, múlt évi október 1-én elváltak tőlünk s 48-as név alatt külön kőrt alakítottak.

az öreg madár nyugtalanul forgatta fejét, majd erre, majd arra. Ez valóban csoda volt, hogy ezek az emberek mily távolságba bemelegkedtek!

Végre megállottak. Ásókat s baltákat ragadtak elő. A holló láthatta, hogy egy nagy fekete fatuskóval küzködtek, melyet kiakartak a televény földből emelni. Majd belefáradnak, gondolta a holló.

De biz azok nem fáradtak el; vagdalkoztak a fejszéikkel, melyeknél élesebbeket sohasem látott a jó holló. Ásták, húzták és ránczigtáltak és végtére valóban is kiemelték a nehéz törzset.

A kis ficzkók hamarabb belefáradtak abba, hogy a víztócsák között csatornákat ássanak. — Nézd csak ama nagy varjút tulfelől, mondta az egyik. Követ vettek magukhoz, és azután úgy ugráltak előre a kis földzsombokok között.

A holló igen jól látta ezt. De látott ő már ezeknél gonoszabb gyermekeket is.

Még itt kívül az ingoványban sincs hát béke az öreg számára. Az imént látta azt is, hogy azon barna fatuskók egyike is, melyek pedig öregebbek voltak, mint maga a legöregebb holló, mint engedett éles fejszéiknek, ásóiknak.

Midőn a rossz kölykök épenzéggel oly

közül jutottak hozzá, hogy már meg is akarták dobni, fölemelte nehéz szárnyait, és fölrepült.

Mindazáltal a mint a levegőbe fölhangott, és a keservesen dolgozó emberekre és az ostoba ficzkókra letekintett, a kik ott állottak és kövekkel telt kezeikkel bámultak utána, bőszen harag futotta át az öreg érdemes madarat, sasként csapott le a gyermekekre és mialatt nagy szárnyait azoknak feje körül csattogtatta, rettentő hangon sivitotta füleikbe: »Az ördög vigyen el! Az ördög vigyen el!«

A gyermekek félelmökben felsikoltottak, s a földre vetették magukat. De midőn néhány pillanat múlva ismét felmertek tekinteni, köröskörül minden csendes, és pusztá volt; csak a messze távolban repült egy magános, fekete madár nyugat felé.

Azonban ők felnőtt korukban, sőt haláluk napjáig azon erős meggyőződésben voltak, hogy nekik, kívül a fekete ingoványokban, egy közep nagyságu, fekete szemű madár alakjában maga az ördög jelent meg. . .

Pedig az csak egy tisztességes fekete holló volt, ki nyugat felé repült, hogy egy disznófület kiásson, a melyet ő ott még a jobb időkből kapart el.

Fordította: ifj. Móricz Pál.

Őszintén sajnálván ezen elválást, ismételve felhivtuk volt tagtársainkat, hogy körünkbe visszatérjenek, semmi egyebet nem kívánván, mint csak azt, hogy az 1884-iki programot, melyet velünk együtt még pedig egyhangulag megállapítottak, érvényesnek ismerjék el. A helyett azonban elvált társaink, a kik pedig a visszatérésre egyenként többnyire készeknek nyilatkoztak, ezelőtt pár héttel egészen váratlanul kijelentették, hogy az általunk feléjük nyújtott baráti jobbot el nem fogadva, »Országos 48-as párt« elnevezés alatt külön pártot alakítanak.

Itéljen immár a nemzet ezen szomorú elhatározás felett, mely az annyi éven át egy zászló alatt küzdött tábort kétfelé szakította. Mi, a kik hivek maradtunk programunkhoz s mindent elkövettünk, hogy a szakadás meg ne történjék, nyugodtan nézünk itélete elé, nem kételkedve az előadottak után, hogy vidéki elvbarátaink a tőlünk elszakadt s magokat 48-asoknak nevező urakat elvtársaiknak többé tekinteni nem fogják.

Van még egy párt, tisztelt polgártársak, amelyekre nézve tájékoztatni szükségesnek tartjuk önöket; ez az, mely eddig »mérsekelt ellenzék« neve alatt volt ismeretes és most a »nemzeti párt« czímet vette fel. Ez is ép úgy, mint a kormánypárt az 1876-iki alapon áll s a közigazgatás államosítását, illetőleg a tisztviselők kinevezését akarja s ennél fogva részünkről ellenfélnek tekintendő. Minthogy azonban a 67-iki alapot nemzeti irányban fejleszteni igéri s az állami közigazgatás behozatala esetére oly törvények alkotását követeli, melyek a kinevezett tisztviselők önkénye és visszaélései ellen lehető biztosítékot nyújtanak és minthogy a mostani kormány ellen határozott ellenzékét képez: annál fogva a nevezett párt felszólítására elhatároztuk, hogy miként 1887-ben, úgy most is, egyébiránt minden közös partgyűlést részünkről ellenezvén, oly kerületekben, a melyekben a kormánypártnak jelöltje van, kölcsönösen támogatjuk egymást olyformán, hogy a két párt, t. i. a függetlenségi és 48-as párt és a nemzeti párt közül az, a mely nyilvánvaló kisebbségben van, a szavazásnál a másikhoz csatlakozik; ellenben ahol kormánypárti jelölt nincs, ott a mi pártunk a nemzeti párt ellen is felveszi a küzdelmet, mint azt a szintén alább olvasható megállapodásunk részletesen meghatározza.

Tisztelt polgártársak!

Az előadottak után nincs egyéb hátra, mint hogy ismételve felhívjuk, hogy haladéknélkül szervezkedni, e célból a hatóságnál (városi kapitánynál, illetőleg a szolgabíróknál) tett előleges bejelentés után gyűlést tartani, elnököket s vezető bizottságot választani s a párt szaporítására és tömörítésére a szükséges intézkedéseket megtenni méltóztassanak; az országos függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottsága (kerepesi ut 11. sz.) mindenkor kész levén a netalán szükséges felvilágosításokkal szolgálni s önöket, ha az iránt megkeresik, küldöttjei által is erkölcsi támogatásban részesíteni.

Mi csüggedést nem ismerve s rendithetlennül ragaszkodva 1884-iki programunkhoz, bizalommal nézünk a választási küzdelem elé. Bizalommal nemcsak azért, mert az 1867 óta szerzett tapasztalás a közös-ügyes állapot káros voltát s az egymást felváltó kormányoknak a nemzet erkölcsét rontó, szabadságát csonkító s anyagi felvirágzását megbénító politiká-

ját untig bebizonyította, hanem azon oknál fogva is, mert a nemzet nem hunyhat szemet azon eredmények előtt, amelyeket — dacára kisebbségünknek — már is elérnünk sikerült.

Avagy, hogy a nem kiváltságosokat érő lealázó testi büntetés eltörlését ne is említsük, — nemde főképp a mi pártunk erélyes föllépése akadályozta-e meg a véderőtörvénybe iktattatni tervezett ama szakasz elfogadását, mely a nemzet egy sarkalatos jogának elvététét foglalta magában? S nem kiváltképpen a mi lakadatlan küzdelmünknek köszönhető-e Tisza Kálmán tizenöt évi gyászos uralmának a megszűnése? És végre nem a mi szívós és önfeláldozó ellenállásunk hiúsította-e meg a nyár folytán azon törvényjavaslatot, melylyel a kormány a megyék önkormányzati jogát megnyirbálni s a tisztviselők választását elkobozni szándékozott?

S mind ezt és a kormányhoz azon szándékát tekintetbe véve, hogy az eddig követelt, az ország szabadságára és fejlődésére veszélyes uton tovább haladni kíván s a tisztviselők választását eltörölni s az önkormányzatot még inkább megcsontítani és saját hatalmát hovatovább kiterjeszteni akarja, nemde világos minden igazi s önzetlen hazafi előtt, hogy ha valamikor, — úgy most a függetlenségi és 48-as párt, annak nemcsak fennmaradására, hanem megerősödésére kétszeresen szükség van? A miért is azon reményben, hogy polgártársaink, megemlékezvén őseink halhatatlan érdemeiről, melyeket a haza iránt ugy békeben, mint a háboru viszontagságia között vagyunk, szabadságuk, sőt életük feláldozásával szereztek, és szívükre véve az ország mai súlyos helyzetét, a melyből csak a függetlenségnek alkotmányos uton visszaszerzése képes kiségiteni, minél számosabban sietni fognak azon zászló alá, a melyen a szabadság, egyenlőség és testvériség igéi díszlenek s a mely alatt még bukni is dicsőséges, győzni pedig a haza boldogságára vezet!

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt.

Budapest, 1891. decz. 1-én.

Horváth Ádám, Irányi Dániel,
jegyző. elnök.

BELFÖLD.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt december 1-én este 6 órakor értekezletet tartott, melyen megállapította a pártbírákhoz intézendő nyilatkozat szövegét, melynek szövegét egész terjedelmében közöljük. Külltagokul felvették Bartók Lajost és Zala Györgyöt.

A 48-as pártkör kedden tartott értekezleten hiteltesítette november 14-iki értekezletének jegyzőkönyvét, melyben az a határozata van, hogy nem kíván egyesülni a függetlenségi és 48-as párttal. E jegyzőkönyvi kivonatot meg fogják küldeni Irányi Dánielnek, mint a függetlenségi és 48-as párt elnökének. Ezután az Ugron Gábor, Hoitsy Pál és Holló Lajos tagokból álló bizottság bemutatja a párt manifestumának szövegét, melyet az értekezlet csekély módosításokkal elfogadott; s a módosítások szövegével a bizottságot bízta meg, ama meghagyással, hogy a manifestumot nyomassa ki és hozza nyilvánosságra.

Képviselő-jelölés. Dr. Barabás Béla, a jeles aradi ügyvéd, Gyomán orsz. képviselőnek jelölték ki. Barabás Béla függetlenségi és 48-as programmal fog föllépni s jó erőt nyer benne pártunk.

KÜLFÖLD.

Kabinetválság Romániában. Cattarciu belügyminiszter, Lahovary ezredes hadügyminiszter és Olanesco közmunkaügyi miniszter beadták lemondásukat.

Lázadás Khinában. A pekingi diplomáciai testület legközelebb Tien-Csin kikötővárosba költözik át. Hol több európai hadihajó horgonyoz. Peking védelmére, hol alig van 8000 emberből álló rendes katonaság, tengerészcsapatokat fognak kirendelni.

A vatikán mérlege. A vatikán jövő évi költségvetése a következőleg van megállapítva. Bevételek: ekleziái adók s muzeumi belépti díjak 1.500.000 líra; Péterfillérek 2.500.000 líra; különböző bevételek 300.000 líra. Összesen 4 $\frac{1}{2}$ millió líra. — Kiadások: Bibornoki adományok 650.000 líra; a vatikán költségei (vallás, konyha, csapatok stb.) 2.000.000 líra; ösztöndíjak és nyugdíjak 1.500.000 líra; diplomácia 1.000.000 líra; apostoli építkezések 500.000 líra; a római szt. Giovanni Laterano templom költségei 300.000 líra; a Borghese könyvtár 250.000 líra; III. Innocenz emlékszóra 100.000 líra; más kiadások 1.000.000 líra. Összesen 7 millió líra.

Ujdonságok.

* A debreczeni sajtó tiszteletére Weber Izidor ifju vendéglős, ki f. hó 1-én átvette a Vilmos Lajos jó nevű vendéglőjét, tegnap este társas-vacsorát rendezett, melyen csaknem kivétel nélkül megjelentek a helybeli lapok szerkesztői, munkatársai, kiadói és a nyomdai művezetők, a társaság mintegy 22 tagból állott. (Többen is vagyunk mi, ha összeszedjük az egész karavánt!) A gazdag vacsora alatt Dr. Benedek János belmunkatársunk köszöntötte fel a szives házigazdát, kinek a sajtó munkásai valóban vendégei voltak, Rudnyánszky Gyula, a »D. H.—p.« f. szerkesztője pedig a debreczeni sajtó szolidaritására emelte poharát. (Kár, hogy ezt a szolidaritást előbb nem hangoztatta és gyakorolta! Szerk.) A sajtó munkásai késő éjszakáig együtt töltötték az időt s ha a mai helyi lapokban valami hiányosság van: az az éjszakai murinak tudható be! — (Ha Homér olykor-olykor szundikálhatott, akkor mi néha miért ne viraszthatnánk — zene mellett, jó bor mellett? Szerk.)

* A honvédség köréből. A király a megejtett felülvizsgálat eredménye alapján: Szenttornyai Bobory György ezredesnek, a debreczeni 2-ik honvéd huszárezred parancsnokának, mint »rokkantnak, népfelkelési fegyveres szolgálatra alkalmatlannak«, továbbá: Ritter Istvan várakozási illetékekkel szabadságot ezredesnek, mint »honvédségi csapat-szolgálatra nem alkalmasnak, helyi szolgálatra alkalmasnak«, utóbbira való előjegyzés mellett, nyugdíjazásukat elrendelte. — Viczián Antal budapesti 1-ső honvédhuszárezredbeli alezredes pedig a debreczeni 2-ik honvédhuszárezred parancsnokává kinevezte.

* Halálozás. Valódi részvétellel osztozunk azon bánatban, mely Fráter Imre urat, a debreczeni szabadelvű párt elnökét érte. — Neje, a derék, köztisztelőben álló magyar nő, férjének hű társa, hosszas szenvedés után elhunyt. Ilyenkor, midőn a legnagyobb hatalom, a halál beszél, elnémul a pártoskodás hangja, s helyét a részvét szavai váltják föl. A halálesetről vettük a következő családi gyászjelentést: Fráter Imre a maga és gyermekei: Fráter Zoltán, neje Borbola Johanna s gyermekei, Fráter Ilona férje Fényes Endre s gyermekei, Fráter Etelka férje Szabó Kálmán s gyermekei, Fráter Gizella férje Sebesic Rajmund császári és királyi huszárkapitány s gyermeke, Fráter Erzsébet, Dr. Fráter Imre és István, továbbá a testvérek Ercey Izabella Dömök Kálmánné, Ercey Géza, Ercey Jenő, Ercey Dezső, Ercey Vilma, Ercey Ida, Ercey Irén, Ercey Czenczi családjaikkal és Ercey Kálmán s több rokonok nevében is mélyen megszorodott szívvel jelentik néhai Fráter Imréné Téglási Ercey Teréziának, a jó nőnek, édes anyának, testvérnek, anyósának nagyanyának és sógorónak, a folyó 1891. évi december hó 2-án reggel, hosszas szenvedés után, élete 65-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei, folyó december hó 4-én, délelőtt fél 11 órakor, a miklós-utczai 1961. számú lakásunknál, az ev. ref. egyház szertartásai szerint tartandó rövid ima után, az ál-

mosdi családi sírboltba fognak december 5-én délelőtt 10 órakor Álmosdon tartandó gyászszertartás után örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, általában a t. közönséget ezennel meghívjuk. Béke az elhunyt hamvaira!

* Dohánytermelési engedélyek. A pénzügyminiszter intézkedett az iránt, hogy újabb dohánytermelési engedélyek ezentúl ne adassanak ki. Az ideai dohánytermelés ugyanis mennyiségileg oly kedvező, a milyen emberemlékezet óta nem volt. A kincstár ennek folytán már az idén is a költségvetésileg előirányoztnál jóval nagyobb összeget, a jövő évben pedig ötmillió forinttal többet kénytelen dohánybevételekre fordítani, ugy ezen körülmény, mint az, hogy az osztrák jövedék számára nálunk termelt dohány mennyiségének további fokozása alig lehetséges, szükségessé tette a pénzügyminiszternek szóban forgó intézkedését.

* Elhalasztott ünnepély. A főiskolai magyar irodalmi önképző társulat a f. hó 6-ára tervezett Csokonai-ünnepélyt közbejött fontos akadályok miatt csak 13-án fogja megtartani, mire míg egyrészt a t. közönség figyelmét felhívom, másrészt érdeklődését az ünnepély megtartása esetére tisztelettel kérem. Kelt Debreczen, 1891. decz. 3-án. Diószegi Mihály főjegyző.

* A begécsi mészárlás. A Geszt melletti begécsi rablógyilkosságnak nem öt, de hat áldozata van. Egy csősz egész családját irtották ki a gonosztevők, lemészárolva a feleségét, sógorasszonyt, három gyermeket és egy tizenéves szolgálégyent. Az áldozatok késsel összevágva szurva, kiomlott belekkel heverték a szoba földjén, mely valóságos vértócsa volt. Az egész házban nem maradt elevenen más, csak egy csecsemő, ki bölcsőjében feküdt, meggyilkolt testvérbátyja alatt, kit rádobtak a gonoszok. Az iszonyu vérengzés indító oka pénzvágy volt. A csőszről megtudták pajtásai, hogy disznóeladásból 300 frtot kapott november 20-án a szalontai vásáron. Korcsmába csalták hát az embert s míg az egyikük ott tartóztatta, a többiek reggel felé elmentek házába, végrehajtani a hatszoros gyilkosságot. A hazatérő apa kiirtva lelte családját. A csendőrség talpon van. Eddig négy embert fogtak el. A holttesteket Deme és Bacher doktorok felboncolták. A vizsgálatot Oláh nagyszalontai járásbíró vezeti. — Más jelentések szerint, a gyilkosság előtt való napon a csősz elkérte a pénzt a feleségétől, azt mondván, hogy elviszi Atyáson lakó napaasszonyához. Ott maradt egy éjén át, Másnap, a mikor hazatért, vérben találta egész házat.

* Emléklap. A debreczeni ev. ref. főiskolai énekkar választmányának határozata folytán tudatom az énekkar régibb tagjaival, hogy a sokak által óhajtott »emléklap« elkészülvén, azt alulírott nál megrendelhetik mindazok, kik az egyletnek legalább 1 $\frac{1}{2}$ évig tagjai voltak. Az emléklapért helyben 50 kr, vidékre szétküldve 1 frt fizetendő, mely utóbbi esetben a megrendelőnek ugy lakhelyéről, mint egyleti tagsági idejéről is lehetőleg pontos tudósítást kérek. Megjegyzem, hogy jegyzőkönyvünk az 1861. évvel kezdődvén, azok, kik ezt megelőzőleg voltak az egylet tagjai emléklapot csak azon esetben kaphatnak, ha énekkari tagságukat igazolni képesek. F a z e k a s Gyula, 3 hh. énekkari jegyző.

* A regále örültje. Fuchsnak, egy jómódu községi kereskedőnek, hogy, hogy nem az a rögeszméje támadt, hogy kiarendálja az egész Győrmege regaléját. Meg is jelent mult hó 23-án a szombathelyi kir. pénzügyigazgatóságnál megtartott árverésen s mint a Rábavidék írja, körülbelül 40 község regalébérletét mesés összegeken váltotta magához, az óvadékok pedig a nála levő 3000 forintból fedezte Ennek végeztével több üzletben szokatlan mennyiségű bevásárlásokat tett. 12 tuczat gyermekinget egy órásnál pedig 6 darab arany órát és arany láncot vett. Ezek a vásárlások gyanút keltettek s csakhamar meggyőződött mindenki, hogy a szerencsétlen regalébérlet örült. A pénzügyigazgatóság a pénzügyminisztériumtól kért utasítást, hogy mi történjék az örült által kibérelt joggal.

* **Mozart ünnepe.** Mozart Amadé Farkas híres zeneszerző emlékére, kinek e hó 5-én leendő halálának évszázados évfordulója, nagyobb szabásu hangversenyt fog rendezni Czapek Péter, a 39-ik gyalogezred zenekarának derék és tehetséges karmestere a jövő vasárnap a »Margit-fürdő« disztermében. Az érdekes hangversenyen, kiválóan a nagy zeneszerző páratlan szépségű műveiből fognak egyes darabokat előadni. A zeneünnepegy műsora a következő:

I. A »Varázsfűtő« opera nyitánya.

II. Largo.

III. Menuett a »Jupiter Symphonia«-ból.

IV. Részlet a »Don Juan« operából.

A hangverseny programjának többi részletei különböző zeneszerzők műveiből vannak összeállítva. Hihető, hogy a »classikus« zenedvelői minél nagyobb számban fogják látogatni ezen ünnepélyt, melynek rendezéséért csak köszönet illetheti Czapek urat. A belépti díj mint rendesen.

* **Temesvári bankók.** Telbisz Károly Temesvári polgármestere Hentaller Lajos orsz. képviselő útján beküldte a szabadságharc emlékeinek kiállításába Temesvár városa által 1849-ben a magyar ostrom alatt kibocsátott 5 és 10 frtos bankjegyek egy-egy példányát. A bankjegyek német szövege tudatja, hogy azokat a városi pénztár három év alatt, 1852. május elsejéig fogja beváltani, minden 5 forintra 54 krajczár premiummal. E temesvári bankjegyek a legnagyobb ritkaságok közé tartoznak.

* **Moltke szerelmi szótárából.** A nagy német hadvezér is volt valamikor szerelmes, abban a korban, mikor lobog a fantázia, mikor az ember szerelmére ráadna a világ legszebb jelzőit. Ő is mondott szépeket jegyesének, így például egyik szerelmes levelében így szólta meg: »Mein Kaffebohnen«, »Kedves-kávészemecském!«

* **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak igazgatósága és budapesti üzletvezetősége vas- és fémneműk, kő- és földnemű anyagok, kályha és takaréktűzhely alkatrészek, lő- és robbanó szerek, gyékények, fanemű anyagok, gyertya, szappan, olaj, szén, stb. szállítására pályázatot hirdetett, mely körülményre oly megjegyzéssel hívjuk fel a szállításban résztvenni óhajtok figyelmét, hogy a vonatkozó közelebbi feltételek s részletes kimutatások az alólírt keresk. és irparkamara hivatalában (N. Hatvan utca 1445 sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Debreczen 1891. december 2. A kereskedelmi és irparkamara

* **A debreczeni izraelita betegsegélyző és ápoló nőegylet** vasárnap, nov. 29-én tartotta meg dr. Balkányi Miklósné elnöklete alatt évi rendes közgyűlést. A Baum Miksáné egyleti pénztáros által beterjesztett pénztári jelentés szerint ez évben szegények közt 1494 frt 60 kr osztott szét, s e mellett az egyletnek már 8379 frt 04 krja van a debreczeni ipar és kereskedelem banknál betéti könyvecskére elhelyezve. A nőegyleti tánc-mulatság jövedelme 779 frt 50 krt tett ki. — Az egylet 10 elszegényedett családot részesít rendes havi segélyben, ezen kívül 305 szegény kapott kisebb-nagyobb mérvű segélyt.

* **A községi kézbesítők.** Sok bajt okozott már a falusi pörös embereknek a községi előjáróságoknak az a szokása, hogy a bírósági végzések s egyéb hasonló iratok kézbesítésével a hozzáértő rendes kézbesítők helyett, parasztsuhanczokat, sőt néha asszonyokat bízták meg. — Ennek most végét veti a belügyminiszter legújabb rendelete, melyben szigorú utasítást kapnak az előjáróságok arra nézve, hogy kézbesítőknek csak olyan embereket alkalmazzanak, a kiknek meg van az ahhoz való minősítésük.

* **„Heje-huja hajdina, érdekes história...“** Czegléd-utcán, a méltán hirre vergődött czegléd-utcán történt biz ez az »érdekes história« is, mint sok minden más, — hisz ott a művésznők hazája, — hogy az utca szobák álmos lakói egy — szép hajnalon nagy kardesörgésre ébredtek fel. Nők és férfiak, úgy a hogy voltak, ijedten ugrottak fel s futottak szobájuk ablakához, hogy lássák, mi történik odakint? A látomány azonban muló volt, mert az álomtól kidagadt szemek nem láttak egyebet egy — ölnyi ugrásokkal

— szaladó árnyal, mely árny alaknak deli áranyait — állítólag — »kék posztóból« készült ruha fedte volna, s a nagy csörömpölést pedig az oldalára erősített kard okozta volna... Hogy miért futott Mars e daliás fia, azt a kíváncsi nézők sehogysem tudták kivenni, abból a két mogorva »civil« alakból, kik sulyos »gerundiumokkal« szaladva utána, folyton csak azt kiabálták, hogy:

— Fogják meg, fogják meg az — ilyent... az — olyant...! A két »civil« közül azonban az egyik, ki hosszu utazásból tért meg, — állítólag — nem nőtlen ember lett volna...

* **Olaj füstből.** A házak és gyárak kéményeiből fölszálló füstből nem lehetne valamit csinálni? — kérdik már régen. Angliában már komolyan hozzá is láttak az ellilánó füst fölhasználásához és egy társaság olajat gyárt a füstből. Az olaj se nem tiszta, se nem szagtalan, de ipari célokra alkalmas. Egyelőre a vasuti talpfákat itatják tele ilyen olajjal.

* **Hol is van a kalap?** című újdonságunkra vonatkozólag, melyet lapunk nov. 28-iki számában közöltünk, helyreigazítólag hozzuk még a következőket. A kárvallott »theatralis« dámacska először is nem kalap, hanem csak »kucsmát« felett rendelkezett, tehát csakis »kucsmát« veszíthetett el, a mely is — másodsor — nem »kék«, de mint legújában értesültünk, erősen »czinóberveres posztóval« volt kibélelve. Továbbá tartozunk még kijelenteni, hogy az illető kárvallott hölgyecske — eshetőleg — nem fogadna el egy más kalapot — a becsületes megtalálótól (talán egy »kucsmát«?), mint éppen a — magáét! Az édes jutalomra vonatkozó »passzusunk« azonban változatlanul fent illetőleg megmarad... A kutató szellemeket tehát még mindig lelkesítheti a kilátásba helyezett legédesebb jutalom iránti remény.

A kapitány előtt.

— A bajszatlan zsidó keserve. —

Híres ember az »Ujsoron« Knoblauch Smile kiskereskedő, a kinek a boltjában a »fehérvári bicskától« fel a bécsi pirosítóiig »minden jó« kapható. Ezt a derék kalmárt, kinek minden vétké csak abban rejlik, hogy még zsidóban is rendkívül csunyanak született, szüntelen csufolják az »Ujsori« legények, és pedig szörtenen ábrázolja miatt:

— Bajszatlan zsidónak!...

— Bajszatlan zsidó? ... Igen egy zsidó, a kinek nincs sem bajusza, sem szakállja, mint a többi rendes zsidóknak, de hát mi különös van ebben? Kérdi a csufolódóktól Smile szomszéd, a kik soha sem hagynak neki békét. Boszantják mindenféleképpen. Górálják, éjfélkor bekukorikolnak az ablakán, a macskájának elvágják fülét s farkát, a kis Knoblauch sarjadékokkal kolbászt — szalonnát étetnek... És még az »Eg« tudná felsorolni az »Ujsori« legények bünlajstromát, a kik közül — a Knoblauch szomszéd bevallása szerint is — az a okosufu vhrágusch Csholán Pheti a leghonczotfabb!...

Ez ellen a »Csholán Pheti« ellen emelt ezuttal is a jó Smilé panaszt a kapitányságnál, mint a ki is »szörnyő cshótot« hozott a »kis kereskedők« legkösebbjének fejére...

— Thetszik thodni kherem olásan, hát ez o bhecsület? Hát szhabad ily cshótot özni egy szhabados álomphulgárral? Kérte érzékeny hangon Smile a fogalmazótól.

— Mit, mit Knoblauch ur?

— Hát cshok ezt itth ni! válaszolta Knoblauch polgártárs, ki egy erősen össze-göngyölt, fekete színű viaszkos vászont húzott elő zsiros kaftánja alól, a melyet is savanyu képpel mutatott a kíváncsi fogalmazó ur elé.

— Huh! kiáltja el magát a fogalmazó ur. Micsoda varázsjáték ez?... Hisz ez a Knoblauch polgártárs arczképe! Mondja a fogalmazó ur hamiskás hangon, a kinek már csak azért is könnyű volt a kép titkát kitalálni, mert a meg-lehető sok humorral megrajzolt, zsidó »torz« kép alá »ökölnyi nagy betűkkel« volt írva:

— Ez a Bajszatlan zsidó kis kereskedő arczképe!

A fekete színű viaszkos vászonról már

messzire leritt a vérpiros festékekkel megmázolt festés.

— Biz ez szomszéd ur nem Munkácsi festmény! folytatta tovább a fogalmazó ur, de legalább meg van az az érdeme, hogy jólvat a találya!

— Bánum is éhn, okhár Mankácsi, okhár nem, okhár jul van tholálva, okhár nem, de éhn pherelem, o phellalom ezt a khotyesz Csholán Phétert, aki vhelem olyan cshótot üzött!...

— De hát miért? miért? drága Knoblauch ur, hisz ez még nem ok a perelésre?

— Ukh? Ukh? De igen is ukh! Mert az a khütni való ghonusz, ezt a khípét, akhi oz én ábrázatum okhorta jelkhipezni, khiszégezte a bhultom ajthajára és ez a jolázatos orczkhip otth cshöngött egisz nap...

— Ej, ej Knoblauch ur, hisz ez még nem olyan égre kiáltó vétek! Hát le kellett volna vétetni az ajtóról!

— De háth khivel? Mikhur oz o shok ghunusz »ój sori« ember, mind cshok nhevette engemet, de a khípet shemmi phinzier lhe nem vette?...

— Hát mért nem vette le maga, ha sér-tette a szemét?...

— Magha? Magha? Hát ez a thürviny? Hát mhaga itt a thürviny? Én nem vhayum mhaga? Én Knoblauch, a kiskereskedő vhayum oz »ój shorról!«

— Hát jól van Knoblauch ur! Legyen maga, nem maga, hanem Kooblauch ur! De azért még nagy urasága felől is levehette volna azt az arczképet az ajtajáról?...

— Oreschág? Hisz nem az oreschág miatt thartogattam én azt ott, — fhene egye megh — hanem, mert — schábesz volt!...

Paulus.

Különfélék.

Királyi ajándék. A volt bécsi követ, Duchatel gróf nagybecsü ajándékkal lepte meg Jansacz városát. A bőkezű gróf egy gyönyörű kastélyt s ezenkívül készpénzben egy milliót adott a városnak arra a célra, hogy a charenti kormányzóság aggastyánai számára menedékházat alapítson.

Szabó a lábában. Az a Zeitung Hermann nevű bécsi szabó, aki egy lábába zárva Bécsből Párisig utazott, most ujabb hőstetett követett el. Ugyanis Brüsszelből jelentik — hogy Zeitung Hermann bécsi szabó egy lábába becsomagolva, étel és ital nélkül két éjelt töltvén, Brüsszelből Amsterdamba érkezett. Mihelyt a ládat kinyitották, Zeitungot rögtön átadták a rendőrségnek.

* **Dante vagy Ariosto?** Egy nápolyi nemes halt meg nem régiben, a ki tizennégyezer vivott életre-halálra, azért a meggyőződéséért, hogy Dante nagyobb költő, mint Ariosto. — Halalos ágyán bevallotta végre, hogy egyiket sem olvasta.

Hat golyó. Szekesfehérvárott olyképen végezte ki magát egy fiatal tisztviselő, hogy revolverének mind a hat golyóját agyába rőpítette. A szerencsétlent Rader Jenőnek hívták; városi alszámvevő volt. Már évek óta folytonos anyagi zavarokkal küzdött s a hivatalát se vitte legszorgalmasabban, úgy, hogy nemrég fegyelmi vizsgálatot indítottak ellene.

A halott mint czéger. A Felső Torontál beszéli, hogy egy szabadkai kocsmároshoz beállított a minap néhány ismeretlen ember, a kik egy halottat czipeltek magukkal s azt kívánták, hogy ott hagyassák a kocsmában, a mig koporsót vesznek neki. A kocsmáros megengedte, hogy a halottat ráfektessék a folyosón levő padra, a mit a jövevények azzal háláltak meg, — hogy hatalmas tort csaptak nála s megittak jó sok kataborából. — Azután elmentek koporsót vásárolni, de többé nem tértek vissza. A halott ott feküdt másnapig pokróczczal leterítve a padon és csapatosan jártak csudájára a kíváncsiak. A kocsmáros végre eltakarította, nem is tudva, hogy ki volt. mi volt. De azóta kiderült, hogy a halottat nem iddgen emberek vitték hozzá, hanem maga kerítette valahonnan, hogy azzal az érdekes mesével vendégeket csalogasson a kocsmájába s csakugyan nem is számított rosszul.

Irodalom és művészet.

„Magyar geniusz“ czimvel újévtől kezdve új hetilap indul meg Hevesi József és Karczag Vilmos szerkesztése mellett. A lapot díszesen állítják ki, kiváló művészek illusztrálják a párisi „Illustration“ mintájára. Minden számhoz színes műmelléklet adnak. Az új lap mutatványzáma karácsonyra jelenik meg. Előfizetési ára 10 frt lesz. — A szerkesztőség és kiadóhivatal ideiglenes irodája VI. ker. Rózsa-u. 46. a hova az előfizetési pénzek is küldendőek.

A Kisfaludy-társaság Tóth Lőrincz jubileumát Hunfalvy Pál elhalálása miatt a legközelebbi szerdáról a jövő szerdára, december hó 9-re halasztotta.

TÖRVÉNYSZÉK

Visszaélések a katonaságnál. Az utóellenőrzési szemlélet a mult szombaton fejezték be a fővárosban. Ez alkalommal egész véletlenül rájöttek, hogy a hadkiegészítési és a pótparancsnoksági irodában évek óta bűnös manipulációk folytak. A tartalékos katonákat, a kik évenként fegyvergyakorlatokra kötelesek bevonulni, jó pénzért fölmentették a terhes kötelesség alul. Kijátszották a törvényt s rászédtek a hadtestparancsnokságot, valamint a fővárosi katonai ügyosztályt is. A dologban most úgy a katonai, mint a polgári hatóságnal vizsgálát folyik, melynek eredménye előreláthatólag az lesz, hogy egy egész sereg tartalékos katonát keményen meg fognak büntetni.

Színház.

Vidéki színészet. A szatmári színház a jövő évben mégis csak megnyílik. Minthogy a városi villamvilágítás még ekkorra nem lehet készen, úgy segítnek a dolgon, hogy a villamos világítás berendezését teljesítő Siemens és Haske cég külön gépet állít fel ideiglenesen a színház világítására. A színházért Halmay, Rakodczay és Csóka színigazgatók pályáztak s a tanács ez utóbbi javára döntött. Veszprémi társulata Bajáról Zomborba ment, Baján az utolsó pénteken Vida Etelka vendégszerepelt „Jonathán“-ban, szép sikerrel.

„Pázmán lovag“. Strausz János új operájának a bécsi operaházban való első előadását több ízben való elhalasztás után véglegesen az újév első napjára tűzték ki. Renard kisasszony állapota ugyanis annyira javult, hogy a legközelebbi napokban már részt vehet a próbákban, melyeket tudvalevőleg miatta szakítottak félbe.

CSARNOK.

Egy engedély.

Alig hogy ügyvédi irodámat megnyitottam, — eljegyeztem magamat és pedig olyan előnyösen, hogy egy fővárosi háztulajdonosnak egyetlen leányát voltam nőül veendő. — Anyósom azzal akarta megteretni irántam való jószágát, hogy elhatározta, miszerint az udvari kis épületet a mi számunkra adja ide lakásul és elrendelte, hogy az számunkra átalakíttassék. Aztán legalább rendes lakástok lesz, a mint egy előkelő polgári család gyermekeihez illik . . . Punktum! így lesz! Addig még szó se a lakodalomról.

— Hiszen ez nem is baj! — felelém — úgy sincs még dolga az irodámnak, lesz legalább egy „ügy!“

— Adjunctus ur! itt van egy konceptiszt, — fontos és sürgős, írja gyorsan, vigye gyorsabban, hogy még a héten itt legyen az engedélye!

Az engedély nem jött azon a héten, hanem jött egy nagy lelet, mert a sietségben elfeledtem bélyeget tenni. Elindultam emezt lefizetni, amazt sürgetni. — A fizetés hamarabb ment, mint a sürgetés, mert sehol sem találtuk ez ügyet; no de nem vészelt el, mert a harmadik sürgető kérvényemre értesítettek, — hogy tévedésből a katonai ügyosztályba küldték az építési ügyosztály helyett.

Mikor azonban — 2 havi veszteséggel — ide visszaérkezett, itt rögtön elintézték, az az kiadták a szépeszeti albizottságnak. Nem kellett egy hónapi utánjárás sem, itt kimondták, — hogy szépeszeti szempontból nem nehezményeztetik! Ezzel visszajött az ügyosztályba.

— No most már kérem az engedélyt!

— Lassan a testtel! Hisz még csak elvi vélemény van az átalakítás fölött, most műszaki szempontból kell vélemény és így a mérnöki ügyosztály fog nyilatkozni!

— No az jó lesz! — gondolám, — ott sok jó emberem van, akikkel együtt sörözök a „Mezidlás“-ban, majd átszorítják azok az én ügyemet.

Potom egy hónap alatt meg is bíralták a tervet s műszaki szempontból ugyan nem kifogásoltattak, azonban . . .

Nagy egék! hát még egy „azonban“ van? . . . Hiszen maholnap itt az ősz és akkor nem lehet építeni.

— No hát tessék akkor sürgetni a közmunka tanácsnál, melyet meg kell kérdeni, — nem esik-e szabályozási vonalba a dolog?

A krajczáros hidvám mellett is egy frt 46 krt adtam ki a Budán székelő tanácsnál tett vizitekre, a hol sajnálták, de nem intézhetik el, — mert a tanács „elhirtelenkedte“ a dolgot!

— El-hir-te-len-ke-d-te?! . . . — nyögtem busan — mikor egy egész év elmúlt a beadás óta?! . . .

Hja kérem, még nem volt az ügy a közegészségügyi osztályban, mi pedig nem tudhatjuk, nem volt-e az épület valaha istálló, mely esetben . . .

— Én miattam már lehetett! Itt volt a tél, most már nem lehetett falat huzni. Kedves jegyesem pityergett egész nap, anyósom dühös volt s kijelenté, hogy ne merjek addig a szemé elé lépni, míg ezt a rongyos ügyet nyélbe nem ütöm! . . .

Nem is mertem én oda nézni s csak levélel értesítém kedves jegyesemet, hogy: „Most már a közegészségi ügyosztály is nyilatkozott.“

Most már a közrendészeti albizottság is hozzájárult!

„Most már vissza ment a közmunkához, az ügyosztályba, — az építési alosztályba a tanács elé.“

Mit tudom én. hányfő-, al és mellékosztály nyilatkozott, véleményezett és kifogásolt rajta, de annyi igaz, hogy sok dolga lehetett vele valamennyinek, mert most már nem hónapok, hanem évek multak el és nem hittem, nem hihettem a füleimnek, midőn az idei tavaszon egy kézbesítő azzal állított be, hogy hozza az átalakítási engedélyt!

— Igaz az te ember?! . . . Lehetséges az?! . . .

— Tessen olvasni!

Mohón kaptam ki a kezéből, borraivaló helyét megcsókoltam öt örömben és rohantam anyósomhoz, — jegyesemhez, ki eddig el volt zárva előlem azon tilalom által, — hogy addig ne mutassam magam, a mig nincs engedély!

Van már! van már!

Lihelve rohantam be anyósomhoz s lobogtattam a papirt kezemben, — a mint azonban előttem állott rég nem látott jegyesem: — a kezem lehanyatlott, a papirt

leejtettem . . . Jegyesem meg félre huzta a száját és közönyösen elfordult.

Én — megkopaszodtam, ő — megőszült azóta!

Ezért nem örültünk a viszontlátásnak, ezért nem kellett már a „kisürgetett“ engedély.

Maig is nőtlen vagyok, s ha netalán mégis megnősülnék, nem veszek olyan lányt, a kinek az anyja házat akar építtetni számomra!

E. B.

Közgazdaság.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
December 1.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli súlyban) 44.—45.—. 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg-súlyban) 44.—45.—. 3) Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) 46.50—47.50 4) Fialat közép (páronként 251—320 klg, súlyban) 46.—47.—. 5) Fialat könnyű (páronként 250 klg-ig terjedő súlyban) 44.50 45.50 II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 klgon felüli súlyban) 43.—44.50 7) Közép (páronként 220—280 klg, súlyban) 43.—44.—. 8) Könnyű (páronként 220 klg-ig terjedő súlyban) 41.—43.—. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 klgon felüli súlyban) 44.—45.—. 10) Közép (páronként 220—260 klg, súlyban) 43.—44.—. 11) Könnyű (páronként 220 klg-ig terjedő súlyban) 40.—42.— Sertés létszám: novem. 29 napján volt készlet 131,811 darab. A hízott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hízalni való sertés — — —, malacz (4—11 hónapos korban felhajtott) 2507 drb.

Budapesti gabonatözsde. December 2-án. Buza tavaszra 11:35 pénz 11:37 áru, őszre — — — pénz, — — — áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 6:20 pénz, 6:22 áru. Zab tavaszra 6:61 pénz, 6:63 áru, őszre — — — pénz, — — — áru. — Káposztarepcze aug.—szept. 14.— pénz, 14.10 áru.

Az amerikai sertésűhs behozatalának megengedése ténynek tekinthető. Észak-Amerika nemcsak a cukorbevétel vámmentes-ségét nyújtja ellenkedvezményül, hanem egyéb cikkeknek, mint hüvelyes vetemények, aszalt-szilva, szesz, nyersbőrök stb. bevételét is lényegesen meg fogja könnyíteni.

Diószegről írják: A diószegiek más munka hiányában hozzáfogtak a nádvágáshoz. Ez előtt felében vágták, most már harmadában is felvállalják, kivált ha a nád szép növéssé s nem leveles, fiókos alacsony; mert az ilyen nád sem épültre, sem kerítésnek nem kapos. Az idén Diószegen mind bent a városban a beltelkek végén, mind a rendes nádlásokban szép nád termett. Az idei ősz két első hónapjában tartott szárazság nemcsak a gazdálkodó és kertészkedő emberekre volt nyugtalanító és káros, hanem általában mindenkire, a mennyiben a kutakból kiapadt a víz s házalni kellett e miatt. Diószegen is meg volt ez a baj. Most már a hosszas esőzés következtében a vetés szép zöld, a kutakban pedig bőven van víz.

A homoki szőlők magartartása a fagyokkal szemben igen sok aggodalomra ad okot a homoki szőlőtelepítvényeseknek, mert a fagy a fiatal ültetvényeket nagyon könnyen teljesen tönkretelheti. A homokokat, ha azok rossz minőségűek, kalászos vagy takarmány-növény termelésére nem használhatjuk, beerdősítve azonban kitűnő jövedelmet biztosíthatunk magunknak. A futóhomokokat e szerint ne kényszerítsük arra, a mire különben sem képesek, hanem részben fásítsuk be azokat, még pedig oly módon, hogy a szőlők és erdőrésztelkek az uralkodó szél irányára derékszög alatt feküdjenek. Ennek az eljárásnak kettős előnye van; először tüzfűt és szőlőkarót szolgáltat és másodsor a homok futá-át

és a vessző kifagyását megakadályozza. Hogy a silány homoktalajnak az akácza felel meg legjobban, úgy növekedésének gyorsasága valamint fájának jósága által — mindenki tudja.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,
FEKETE DIVATKELMÉKET IS,

színes mosó velezeket,
TÉLI GYAPJU NAGYKENDŐKET,

trikot derék és gyermek-ruhákat,
valamint

szőnyegeket

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry és hollandi

SZŐNYEGEKET IS,

f ü g g ö n y ö k e t

mélyen

leszállított áron

árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

506.

—3.

Egészség! Élvezet! Megtakarítás!

KATHREINER-féle

KNEIPPMALÁTA-KÁVÉ

keverve felerészben bab-kávéval, nem észlelhető a pótkávé és így **kitűnő jó zamata, felül nem multható táp- és gyógyanyag,** vérszegények, sápkórosok, gyomor- és ideg-betegek, nők, gyermekek stb. számára.

Kapható Debreczenben:

Ezen pótkávé mindig csak két nyomású fehér csomagokban kapható a fenti védjeggyel ellátva.
1/2 kilós csomag 25 kr.
200 grammos » 10 »
100 » » 5 »

Geréby Fülöp, Rickl József, Varga Lajos, Csanak József —
Leidenfrost Ármín uraknál és minden fűszerkereskedésben.
485. 13-6.

KILLER EDE

butorraktára Debreczenben, főpiacz.

Ajánlja a legnagyobb választékkal berendezett

BUTOR RAKTÁRÁT

legújabb rajzokkal, szövetmintákkal, s nagyobb megrendeléseknél 150 centiméteres mintákkal is készséggel szolgálók.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

480

5

Teljes tisztelettel

Killer Ede.

Vasuti menetrend:

Indul:

Érkezik:

Debreczenből	Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 44 p.
»	»	déli 12 ó. 52 p.
»	Nagyvárad-felé	délután 3 ó. 34 p.
»	Budapest-felé	este 10 ó. 31 p.
»	Szatmár-felé	délután 3 ó. 24 p.
»	»	este 7 ó. 45 p.
»	»	éjjel 3 ó. 09 p.
»	Miskolcz-felé	délelőtt 8 ó. 32 p.
»	»	délután 3 ó. 39 p.
»	»	este 7 ó. 40 p.
»	B.-Szt.-Mihály-felé	délután 3 ó. 19 p.
»	»	reggel 5 ó. 48 p.
»	Füzesabony-felé	reggel 4 ó. 26 p.
»	Ohat-Kocsig	délután 4 ó. 31 p.
Püspök-Ladányból	N.-Várad-felé	délután 2 ó. 12 p.
»	»	délután 5 ó. 51 p.
»	»	éjjel 12 ó. 57 p.

Debreczenbe	N.-Várad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 42 p.
»	Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
»	»	gyorsvonat este 7 ó. 06 p.
»	»	éjjel 2 ó. 44 p.
»	Szatmár felől	reggel 8 ó. — p.
»	»	déli 12 ó. 16 p.
»	»	este 10 ó. 31 p.
»	Miskolcz felől	déli 12 ó. 36 p.
»	»	reggel 8 ó. 06 p.
»	»	este 7 ó. 20 p.
»	Büd-Szt.-Mihály-felől	reggel 8 ó. 17 p.
»	»	este 6 ó. 05 p.
»	Füzes-Abony-felől	délután 4 ó. 54 p.
»	Ohat-Kocsiról	délelőtt 8 ó. 24 p.

A büd-szt.-mihályi vonalon eddig csak a hét bizonyos napjain közlekedett vonatok f. é. november 15-től kezdve naponként közlekednek.

Ó és új borok

Kitűnő jó minőségben eladatnak **Temes-Gyarmathán Br. Ambrózy Béla** jószág intézőségénél. 504. 2—3.

149.

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított és 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsakkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	18.20
B. Szinte » aprószemű		17.60
C. Királyliszt		17.60
1. Lángliszt kivonat.		17.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt		17.—
3. Zsemlye liszt		16.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		16.40
5. Közép kenyér liszt		16.—
6. Kenyér liszt		15.60
7. Barna kenyér liszt zsákonként á 70 klg.		13.80
8. Takarmány liszt		9.—
11. Fűzökörpa zsákonként á 50 klg.		5.—
12. Durva korpa		4.80

246 Debreczen, 1891. november 4.

„THE MUTUAL“

new-yorki életbiztosító társaság.

Tízleten kölcsönösségen alapul. Reszvényesei nincsenek. Alapított 1843.

A világ legnagyobb és legelőnyösebb életbiztosító társasága és a legnagyobb biztonságot nyújtja. Összes biztosítéki alap 1891. január 1-én: 367 millió frt-nál több. Fennállása óta a társaság a kötvénytulajdonosoknak 760 millió forintot meghaladó összeget fizetett ki, melyből mintegy 210 millió forint csupán nyereségre esik.

A Fiváló előnyök, melyeket a »Mutual«-nál eszközölt biztosítás nyújt, kitűnnek a következő kötvény-példa eredményéből: A legrégebbi kötvény Amerikában. 3-ik számú kötvény (nem tontina) Herzon A. Johnson. Kiállított: 1843. Évi díj: 102 dollár. Kifizetett 1891. biztosított összeg . . . . . 5,000 dollár szaporodás a nyeresmények által 9,686 „ összesen kifizetett . . . . . 14,686 „

A biztosított összeg csaknem háromszorosára emelkedett: ennél fogva a befizetett díjak 4%-os kamatos kamatokkal térítették vissza az örökösöknek és azonfelül a társaság teljes 48 éven át nyújtott a biztosítottak folyton szaporodó haláleseti biztosítást.

A »The Mutual« kötvényei 2 év után megtámadhatlanok és 3 év után nem válhatnak érvénytelenekké. Hadi kockázat feletle előnyös feltételek mellett (többnyire ingyen) fogadtalék. Járadékbiztosítások különösen jutányosak. Minden egyéb tekintetben, ugyancsak ügynökségek elvállalására nézve is bővebb felvilágosítással készségesen szolgál a Magyarországi vezérigazgatóság, Budapest, Bécsi-utca 5. szám.

381 12—6

KARÁCSONYI és ÚJÉVI

ajándékoknak,

valamint minden más alkalmi meglepetésekre hasznos és czélszerű

Porcellán, Chinaezüst, Bronce és Majolika

ujdonságok.

Ditmár Brüner, s hazai gyártmányú

ASZTALI- és FÜGGŐLÁMPÁK, NAP- és VILLÁMÉGÖKKEL

porcellán-, ét-, kávé-, thea,

ugyszinte mindennemű

üveg-, ivó- és likőr-készleteket nagyválasztékban ajánl

Kaszanyitzky Endre

előbb Kuhinka I. K. Debreczenben.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesítetnek. Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók. 10.

Új temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujjonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czegléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Becses tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

érez, fa és mindennemű behuzott, egyszerű és diszes koporsók, halotti kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért

tisztességes olcsó árért

szolgáltatnak ki. Főtörekvésem leendő mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Hulaszállítást minden irányban.

Érez, m., s élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1891. November hó.

Kiváló tisztelettel:

DANKÓ MIHÁLY

HIRDETÉSEK

a „DEBRECZEN“ részére

jutányos áron fölvetetnek.

Nyomatott a »Debreczen« nyemda-részvénytársaságnál, 1891.